

PIŁKARZ

Cena 10 gr

TYGODNIOWY PRZEGLĄD SPORTOWY

Polska-Czechosłowacja 10:10

Sportowcy radzieccy przybywają do Polski

WARSZAWA. Z okazji Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej — jak już podawaliśmy — spodziewany jest w nadchodzącym tygodniu przyjazd do Polski radzieckiej drużyny piłkarskiej Dynamo Tbilisi oraz czołowych ciężarowców ZSRR.

Piłkarze radzieccy rozegrają spotkanie we Wrocławiu, Bytomiu, Krakowie i Warszawie.

Ciężarowcy wystąpią w Warszawie, Łodzi, Gdańsku, Poznaniu i Katowicach.

Sportowcy radzieccy wezmą również udział w uroczystościach organizowanych z okazji Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

W meczu pięściarskim

PRAGA (obsł. wł.). XIII międzypaństwowe spotkanie pięściarskie pomiędzy Polską a Czechosłowacją, jakie odbyło się w dniu wczorajszym w miejscowości Swit w Czechosłowacji zakończyło się wynikiem remisowym 10:10.

Same zawody poprzedziła uroczystość powitania drużyn oraz wymiana upominków pomiędzy Antkiewiczem a Tormą.

Niespodzianką jest przegrana Antkiewicza przez dyskwalifikację za nieczystą walkę. Mecz sam odbył się w prawdziwie przyjacielskiej atmosferze i zgromadził około 4 tys. widzów.

Wyniki techniczne przedstawiają się następująco: Kukier (P) przegrał z Petríną (CSR), Wozniak po bardzo ładnej walce wypunktował Muzalaya (CSR), Bazarnik (P) przegrał ze Stehlikem, przy czym

Stehlik był w trzeciej rundzie wyraźnie lepszy. Antkiewicz (P) przegrał z Rubicą (CSR) przez dyskwalifikację. Jarosz (CSR) wypunktował Kudraczka (P) a Deblisz (P) mając przewagę w pierwszej i trzeciej rundzie wypunktował Capla — (CSR).

Musiał (P) przegrał na punkty z Toriną (CSR), lecz była to bodaj najładniejsza walka wieczoru. Krupniński (P) zwyciężył Koutnyego (CSR) na punkty jednogłośnie. Grzelak (P) wygrał z Rademacherem (CSR) przez dyskwalifikację

Rademachera w trzeciej rundzie, za nieczystą walkę. Gościński wypunktował Machovica (CSR) wygrywając zastuzenie.

W ringu sędziowali na zmianę: Nowakowski (Polska) oraz Kobza (CSR). Zawody odbyły się w wielkiej hali fabrycznej „Tatra-Swit”.

Czechosłowacja wystawiła dopiero w ostatniej chwili zawodnika Tormę, który nie był brany pod uwagę w składzie CSR. Wynik remisowy, jest raczej szczęśliwy dla dziesiątki polskiej.

Piłkarze z krainy tysiąca jezior zremisowali w Krakowie

ZS Spółnia-TUL Finlandia 2:2 (2:0)

Reprezentacyjna jedenastka piłkarska fińskich Związków Zawodowców oparta została na szkielecie robotniczej drużyny Kotka, która w bieżącym roku zdobyła tytuł mistrza Finlandii.

Nie zobaczyliśmy niestety najlepszych piłkarzy tej drużyny Vauhanena — kierownika ataku i doskonałego pomocnika Suojanena, powołanych do drużyny państwowej przeciw Holandii.

Mimo poważnego osłabienia robotniczy zespół fiński pozostał w Krakowie po sobie miłe wrażenie i potrafił wstępnym bojem zdobyć serca widzów krakowskiej, która po przerwie żywo dopingowała gości.

Niewątpliwie zawodnicy fińscy poważnie odczuli długą i męczącą podróż, to też w pierwszej części gry nie potrafili ujawnić swoich waleń.

Po przerwie dopiero rozkręcili się i nadrobili bramki utracone w pierwszej części gry.

W grze Finów nie widzieliśmy błędnych i skomplikowanych kombinacji. Goście grają nieskompilowanie, ale akcje ich oparte na szybkości, poprawnej grze ciałem i decyzyjnym strzałowej były zawsze

groźne, a w podsumowaniu całego spotkania Bebenek miał więcej i trudniejszej roboty od swego vis a vis. Na wyróżnienie z drużyny fińskiej zasługują obrońcy, a przede wszystkim szybki, zwrotny i doskonale grający głową, środkowy pomocnik Kalavalen. W ataku podobną rolę odegrał i szybki lewoskrzydłowy Lahti.

Drużyna Spójni złożona z

zawodników Krakowa, Warszawy i Tomaszowa nie zaimponowała. Po dobrym początku szybko straciła impet i przebojowość, to też mimo wyraźnej przewagi w polu z trudem wywalczyła wynik remisowy. Obrona popełniła wiele błędów, a napastnikom brakło zawsze potrzebnego ułamka sekundy do oddania skutecznego strzału. Dobrze

(Dokończenie na str. 3)

Napastnicy ZS Spółnia atakowali często — lecz zato nie często strzelali. Gorące sytuacje pod bramką fińską wyjął bramkarz Heiskanen, którego widzimy na zdjęciu zdejmującego piłkę z głowy środkowego napastnika Polaków — Anioły.

Wspaniałe opanowanie jazdy konnej

Wielką popularnością w Gruzji cieszy się sport konny we wszystkich jego odmianach. Gruzini doskonale jeżdżą konno i z zamilowaniem biorą udział w różnych zawodach, które wymagają wielkiej zręczności oraz bezbłędnego opanowania jazdy konnej. Zamieszczony zdjęcie przedstawia fragment z zawodów. Jeździec, jadący galopem na koniu celnym strzałem z łuku strąca puchar, umieszczony na wysokim słupie. Zręczność godna pozazdroszczenia.

Górnik toruje Gwardii drogę do mistrzostwa

CWKS rozgrywając zaległe mecze ligowe, pokonał się już na pierwszej przeszkodzie, przegrywając na swoim boisku z radzińskim Górnikiem

2:3, tracąc tym samym szansę na zrównanie się z krakowską Gwardią. Drużyna dwukrotnego mistrza Polski ma już niemal w stu procentach pewny tytuł mistrza ligi, a różnica punktowa dzieląca Gwardię od CWKS-u i Górnika, który awansował na drugie miejsce, jest już znaczna.

CWKS po przegranej spadł na trzecie miejsce, o które przyjdzie mu stoczyć walkę z Budowlanymi, posiadającymi podobnie jak i CWKS jeden zaległy mecz. W razie sukcesu ślązaków wyjdą oni dzięki lepszemu stosunkowi bramek przed zespół wojskowy, — którzy w wypadku utraty dwóch dalszych punktów, stracą ostatecznie szansę na mistrzostwo ligi.

Ostatni z zaległych spotkań mecz CWKS-u z Budowlanymi rozegrany zostanie w dniu 1 listopada. W najbliższą niedzielę walczyć będą wszystkie drużyny, rozgrywając przedostatnią kolejkę mistrzostw.

Po meczu Górnik-CWKS, tabela ligowa przedstawia się następująco:

1. Gwardia Kr.	20	29	41:13
2. Górnik	20	25	35:26
3. CWKS	19	25	34:27
4. Budowlani	19	23	31:19
5. Ognio Kr.	20	23	31:29
6. Unia	20	22	43:31
7. Kol. W-wa	20	21	31:25
8. Kol. Pozn.	20	21	31:33
9. Włókn. Ł.	20	18	20:29
10. Włókn. Kr.	20	15	28:35
11. Ogn. Byt.	20	13	15:27
12. Gward. Sz.	20	5	14:69

Przykład i pomoc sportowców ZSRR źródłem naszych osiągnięć

Kultura fizyczna w Związku Radzieckim stała się od okresu zwycięstwa klasy robotniczej w Wielkiej Rewolucji Październikowej wspólnym dobrem wszystkich obywateli Kraju Rad. Sport, będący w Rosji carskiej dostępny wyłącznie dla garstki wyzyskiwaczy, sport burżuazyjny, stał się w Związku Radzieckim sportem masowym, dostępnym dla całej młodzieży robotniczej i chłopskiej, sportem dającym siły do pracy, zdrowie i radość życia.

Sport radziecki, najpotężniejszy sport na świecie, zawdzięcza swe sukcesy głównie opiece Partii i rządu radzieckiego. Każdy zawodnik radziecki, członek klubu czy koła sportowego widzi i odczuwa troskę swego rządu o postawienie radzieckiej kultury fizycznej na najwyższym poziomie. Szereg rekordów świata i rekordów ZSRR ustanowionych przez radzieckich pływaków, lekkoatletów czy ciężarowców, liczne sukcesy w spotkaniach z zagranicznymi przeciwnikami, wysoka klasa, reprezentowana przez wychowanków radzieckich — wszystkie te osiągnięcia mają swe źródło w masowej kulturze fizycznej ZSRR, w opiece ze strony Partii i rządu radzieckiego, w stworzeniu sportowcom radzieckim jak najlepszych warunków do rozwoju ich talentu.

Wyniki, jakie uzyskują zawodnicy radzieccy we wszystkich dziedzinach sportu, wzbudzają podziw całego świata. Nasi sportowcy dzięki licznym kontaktom z zawodnikami radzieckimi, mieli możliwość zapoznania się z ich wspaniałymi osiągnięciami, z ich metodą pracy i systemem treningu, z pokonywaniem i usuwaniem trudności, jakie występują na poszczególnych etapach ich sportowej pracy. Z każdego spotkania naszych zawodników ze sportowcami radzieckimi, niezależnie od końcowego wyniku zawodów, wychodziliśmy bogatsi o nowe, cenne doświadczenia, które staraliśmy się przyswoić i realizować. Zarówno trenerzy radzieccy, jak i sami zawodnicy dzielili się chętnie z naszymi sportowcami swymi bogatymi doświadczeniami, a praca według wskazówek i uwag naszych kolegów radzieckich przynosiła doskonałe wyniki w postaci nowych rekordów krajowych i podnoszenia się poziomu naszego sportu.

Za kilka dni gościć będziemy u nas doskonałych piłkarzy tyfliskiego Dynamo oraz radzieckich zapasników. Zobaczymy pokaz pięknej i nowoczesnej gry wicemistrza ZSRR, będziemy mieli okazję do oglądania wysokiej klasy zapasników Związku Radzieckiego.

Występy sportowców radzieckich na naszych stadionach i salach sportowych staną się nie tylko potężną manifestacją przyjaźni sportowców ZSRR i Polski, ale równocześnie wartościową lekcją poglądową dla naszego młodego ruchu sportowego. Ze spotkań tych piłkarze i zapasnicy polscy wyjdą bogatsi o nowe, wartościowe wzory, które pomogą nam w pracy naszej nad podniesieniem poziomu polskiego sportu.

Unia Łódź mistrzem Polski

w szczyplórniaku

W ubiegłą niedzielę rozegrane zostało w Krakowie finałowe spotkanie o mistrzostwo Polski w szczyplórniaku kobiet, w którym zmierzyły się drużyny łódzkiej Unii i krakowskiego Ognia.

Po słabej obustronnej grze mecz zakończył się wysokim zwycięstwem łódzian 6:1 (2:0).

W drużynie łódzianek, które miały przewagę przez cały czas spotkania, wyróżniła się Zakrzewska, zdobywczyca wszystkich 6 bramek. Honorowy punkt dla Ognia zdobyła Hartwich.

Spójnia (Gniezno) mistrzem Polski w hokeju na trawie

POZNĄŃ. W ostatnim dniu mistrzostw Polski w hokeju na trawie niespodziewanie był remis trzykrotnego mistrza Polski Spójni (Gniezno) z Kolejarzem (Gniezno) 1:1 (1:1). Spójnia nie zdołała przełamać dobrze grającej linii defensywnej Kolejarza mimo wyraźnej przewagi przez cały czas spotkania. Bramkę dla Spójni zdobył Flintik, dla Kolejarza Grotowski.

Pierwsze miejsce i tytuł mistrza Polski zdobyła Spójnia (Gniezno) 5 pkt. Wicemistrzem został Kolejarz (Poznań).

Spotkania towarzyskie

UNIA CHORZÓW — BUDOWLANI CHORZÓW 4:3

CHORZÓW (tel. wł.). Spotkanie piłkarskie o puchar m. Chorzowa rozegrany między Unią a Budowlanymi przyniosło zwycięstwo Unii 4:3. W normalnym czasie wynik meczu opiewał 2:2 (1:1). Zwycięstwo Unii przypadło dopiero po 30 minutowej dogrywce.

OGNIWO KRAKÓW — OGNIWO CZĘSTOCHOWA 6:0 (3:0).

Bramki zdobyli: Rajtar — 2, Halkiewicz — 2, Pawłowski i Kaszuba po 1.

OGNIWO BYTOM — STAL ZAWIERCIE 3:0 (2:0).

Drużyny krakowskie zwyciężają w lidze koszykowej

Gwardia Kraków umacnia się na czele tabeli

W drugiej kolejce rozgrywek o mistrzostwo ligi koszykowej stoczono kilka spotkań, które niewątpliwie będą miały duży wpływ na ukształtowanie się sytuacji w tabeli. Należą tutaj przede wszystkim mecze krakowskiej Gwardii z Kolejarzem Poznań, Ogniwem ze Spójnią Gdańsk i łódzkiego Włókniarza z CWKS-em.

W wymienionych spotkaniach największą niespodzianką stanowił zwycięstwo koszykarzy CWKS-u nad Włókniarzem Łódź, odniesione przez drużynę wojskową na terenie łódzkim.

W Gdańsku miejscowa Spójnia po zaciętej walce różnicą jednego punktu uległa krakowskiemu Ogniwu. Wynik ten jest wielkim sukcesem dla drużyny krakowskiej, która w re-

zultacie zwycięstwa awansowała obecnie na trzecią pozycję. Pojedynkę mistrza Polski — Gwardii Kraków z poznańskim Kolejarzem przyniósł wysokie zwycięstwo gwardzistów, którzy zadokumentowali, że są obecnie bezspornie najlepszą drużyną w Polsce.

W dwóch pozostałych meczach zgodnie z przewidywa-

niałmi Spójnia Łódź pokonała warszawskiego Kolejarza, a warszawscy akademicy zwyciężyli u siebie poznańską Stal.

Na czele tabeli po niedzielnych spotkaniach utrzymuje się nadal krakowska Gwardia, prowadząc przed Spójnią Łódź i Ogniwem, mającymi tę samą ilość zdobytych punktów z lepszym stosunkiem koszy.

(Szczegółowa tabela rozgrywek przedstawia się następująco:

1. Gwardia	2 2	126:74
2. Spójnia Ł.	2 2	86:73
3. Ogniw Kr.	2 2	83:74
4. Spójnia Gd.	2 1	77:69
5. AZS W-wa	2 1	91:82
6. Włókniarz Ł.	2 1	80:82
7. CWKS	2 1	98:107
8. Kolej. W-wa	2 0	86:99
9. Kolej. Ostr.	1 0	39:48
10. Stal Pozn.	1 0	42:59
11. Kolej. Pozn.	2 0	58:99

Wyniki niedzielnych spotkań o mistrzostwo ligi są następujące:

Spójnia Łódź — Kolejarz Warszawa 46:41 (22:20).

CWKS — Włókniarz Łódź 53:38 (30:21).

AZS Warszawa — Stal Poznań 59:42 (28:14).

Ogniwo Kraków — Spójnia Gdańsk 30:29 (19:14).

Mistrz Polski w dobrej formie Gwardia—Kolejarz 57:29 (22:9)

Ze szczególnym zainteresowaniem oczekiwano pojedynku mistrzostw drużyny Polski — krakowskiej Gwardii z kilkakrotnym zdobywcą tego tytułu — Kolejarzem Poznań. Zawody jakie w ramach mistrzostw ligowych rozegrane zostały wczoraj w Krakowie przyniosły zdecydowane zwycięstwo koszykarzom Gwardii w stosunku 57:29 (22:9).

Spotkanie należało do bardzo ciekawych, a co ważniejsze stało naprawdę na dobrym poziomie. Gwardziści byli wprawdzie w niedzielnych zawodach faworytami, lecz koszykarze poznańscy, którzy przybyli do Krakowa w swym najmocniejszym składzie (jedynie bez Grzechowiaka) ani przez moment nie rezygnowali z chęci by wyjść z tego meczu obroną. Już jednak po pierwszych kilku minutach gry stało się pewnym, że porażka jest niemożliwa.

Gwardziści, mimo że wystąpili bez swego najlepszego strzelca Dąbrowskiego, przewyższali przeciwnika pod każdym względem, wykazując zwłaszcza lepszą dyspozycję strzałową, oraz zgranie. Najskuteczniejszymi punktami tej drużyny byli wczoraj Pacuła i Chanek w ataku oraz obrońcy Arlet i Bętkowski. Rolę brakującego Dąbrowskiego — spełnił Pacuła, a zwycięstwo przyniósł 24 pkt. wymownie

świadczący, że zadanie swoje wypełnił należycie.

Prócz wymienionych, również i pozostali koszykarze Gwardii zadokumowali, a w całości drużyna ta reprezentuje obecnie naprawdę dobry poziom, co świadczy, że zwycięstwo w czasie Spartakiady przez drużynę krakowską zaszczytnego tytułu mistrza Polski nie było przypadkiem.

Poznanacy natomiast w stosunku do ubiegłych sezonów przedstawiają obecnie znacznie słabszą formę, czego dowodem jest już druga z rzędu porażka w tegorocznych rozgrywkach ligowych. Zaskutkiem dla barw tego zespołu Jarczyński, Smigielski, Matysiak stracili szybkość, a również i z kondycją nie jest u nich zbyt dobrze.

W niedzielnych spotkaniach najlepszymi zawodnikami Kolejarza byli: Bayer i Bernard.

Punkty dla zwycięzców zdobyli:

Pacuła — 24, Wójcik — 7, Chanek — 8, Pyjos 6, Kowalski 5, Bętkowski — 4, Arlet — 3.

Dla Kolejarza: Jarczyński — 8, Bayer i Bernard po 7, Haglauer, Matusiak i Dębiński po 2, oraz Fęglerski — 1.

Zawody prowadzili pp. Szeremeta i Pachla — obaj z Warszawy.

Koszykarze krakowscy walczą o mistrzostwo

W dalszym ciągu rozgrywek o mistrzostwo krakowskiej klasy miejskiej w piłce koszykowej uzyskano w ubiegłą sobotę i niedzielę następujące wyniki:

Ogniwo Ib — Ogniw Katowice 47:40 (22:20).

Kolejarz — Włókniarz 45:34 (26:20).

Gwardia Ib — Unia Krowdrza 43:37 (25:15).

OWKS — Stal Artigraph 58:20 (32:7).

W rozgrywkach drużyn kobiecych Ogniw Kraków pokonało Unię 30:19 (11:8).

Kradzież motocykla przeszkodą w raidzie

Ubiegłej niedzieli zawodnik ZKS Ogniw Kraków Woroszkiewicz Marian miał startować w ostatniej eliminacji raidowej w Tarnowie. Woroszkiewicz miał najwięcej punktów i możliwość zdobycia tytułu mistrzowskiego. Niestety startować nie mógł, gdyż w przeddzień w godzinach wieczornych skradziono mu motocykl, stojący przy stacji benzynowej przy ul. Wawrzyńca w Krakowie.

Motocykl ten marki Jawa nr. rejestr. EM 1550, nr. silnika 1153160, nr. ramy 53160 był własnością społeczną ZKS Ogniw Kraków.

Jesteśmy przekonani, że wszyscy sportowcy, a szczególnie motocykliści, przyczynili się do wykrycia sprawcy kradzieży, przy czym ZKS Ogniw wyznaczyło wysoką nagrodę dla znalazcy. Wszelkie wiadomości kierować należy do sekretariatu sekcji motorowej ZKS Ogniw — Kraków, Rynek Dębicki 7, tel. 505-36.

Otwarcie katowickiego Torkatu

W ubiegłą niedzielę odbył się oficjalne otwarcie katowickiego sztucznego lodowiska. Otwarcia dokonał przewodniczący WKRF dyr. Grajkowski. Na otwarcie przybyło 12 tys. widzów.

Sezon hokejowy został inaugurowany spotkaniem Górnik — Stal, który zakończył się zwycięstwem Górnika w stosunku 8:0 (3:0, 3:0).

Bramki dla zwycięzców zdobyli: Gansiniec — 3, Wróbel I — 2, Wróbel III i bracia Poleś po 1.

Sędziowali pp. Babinski i Bobulski.

Górnik wystąpił w zeszłorocznym składzie. Drużyna Stali wskutek odejścia czołowych zawodników do katowickiej Gwardii przedstawiała przeciętny zespół i w tegorocznym sezonie nie odegra poważniejszej roli.

W przerwie meczu hokejowego odbyły się popisy w jeździe figurowej w wykonaniu mistrza Polski Sojki i wicemistrza Osadnika.

Krakowscy lekkoatleci kończą sezon

Na zakończenie sezonu zorganizowane zostały wczoraj w Krakowie zawody lekkoatletyczne pomiędzy drużynami Ogniw i Kolejarza. Mimo zapowiadanej imprezy nie wzięli udziału czworo zawodników z obu zespołów jak Widel, Mach, oraz Bohl z Gwardii.

W poszczególnych konkurencjach uzyskano następujące wyniki:

100 m: 1) Borek (O) 11,7.

400 m: 1) Ziembka (K) 53,6.

2) Nowak (O) 11,8.

2) Jodłowiec (niestow.) 57,1.

800 m: 1) Motyka (K) 2,03,3.

2) Chrepusta (AZS) 2,12,1.

2.000 m: 1) Szymański (O) 5,59,8.

2) Krawczyk (O) 7,11,8.

4x100 m: 1) Ogniw 45,8.

2) Kolejarz I 47,2.

Skok w dal: 1) Grabysz (K) 6,32.

2) Borek (O) 6,18.

Skok wzwyż: 1) Hareńczyk (K) 170.

2) Rusin (O) 165.

Tyczka: 1) Janiszewski (K) 3,63.

Trójskok: 1) Panek (AZS) 12,52.

2) Michalski (O) 12,22.

Dysk: 1) Grochowski (O) 38,86.

2) Rusin (O) 37,27.

Kula: 1) Dobroczyński (K) 13,20.

2) Rusin (O) 12,34.

Oszczep: 1) Piątek (O) 52,24.

2) Panek (AZS) 47,69.

Kobiety:

60 m: 1) Skaza (O) 8,5.

2) Rzepczyńska (K) 9,2.

100 m: 1) Skaza (O) 13,7.

2) Borowiec (K) 13,7.

Skok w dal: 1) Suwalska (K) 4,45.

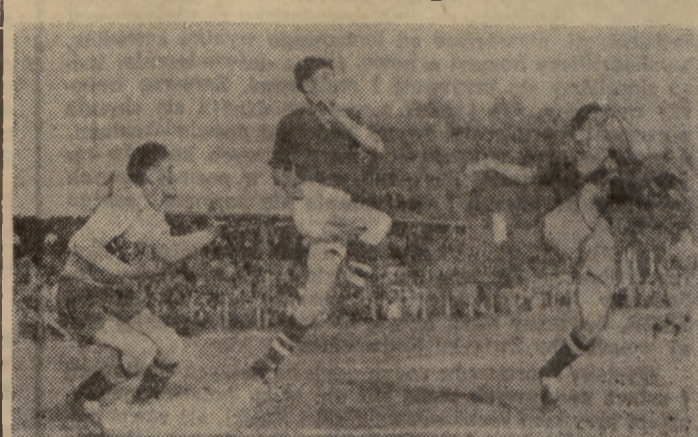
2) Antolczyk (K) 4,40.

Skok wzwyż: 1) Rzepczyńska (K) 130.

2) Borowiec (K) 130.

Zdjęcia w dzisiejszym numerze: Borek, Jarochowski i „Soviet Union”.

Bebenek w opałach

Bramkarz reprezentacji ZS Spójnia Bebenek miał dość szczęścia (zwłaszcza po przerwie). Zdjęcie nasze przedstawia go przygotowanego do chwycenia górnej piłki, którą jednak wybił w pole jeden z obrońców Spójni.

Gwardia W-wa i Budowlani Gdańsk u bram ekstraklasy

W niedzielnych rozgrywkach piłkarskich o wejście do pierwszej ligi OWKS Kraków doznał w meczu z Budowlanymi Gdańsk niespodziewanej porażki, która znacznie zwiększyła szanse Budowlanych na awans do ekstraklasy. — Również Gwardia warszawska odniosła zwycięstwo nad Górnikiem Wałbrzych i zajmuje pierwsze miejsce w tabeli rozgrywek, mając podobnie jak Budowlani 6 pkt. i lepszy stosunek bramek. Mimo swej porażki drużyna OWKS-u krakowskiego ma jeszcze nadzieję na dostanie się do pierwszej ligi.

Aktualna tabela rozgrywek eliminacyjnych przedstawia się następująco:

1. Gwardia W-wa	4 6	12:6
2. Bud. Gdańsk	4 6	9:6
3. OWKS Krak.	4 4	4:8
4. Górnik Włbrz.	4 0	3:8

Szczegółowe wyniki niedzielnych spotkań przedstawia się następująco:

GUARDIA WARSZAWA — GÓRNIK WAŁBRZYCH 3:1 (2:0)

WARSZAWA (tel. wł.). Rozegrane w Warszawie spotkanie piłkarskie o wejście do pierwszej ligi między Gwardią Warszawą a Górnikiem Wałbrzych zakończyło się po słabej grze zwycięstwem Gwardii 3:1 (2:0).

Bramki dla Gwardii zdobyli: Jankowski, Olszewski oraz jedna samobójcza. Jedyną bramkę dla Górnika uzyskał Pietrzak.

Sędziował p. Cober ze Śląska. Widzów 3 tys.

BUDOWLANI GDAŃSK — OWKS KRAKÓW 2:0 (2:0)

GDAŃSK (tel. wł.). W Gdańsku mecz piłkarski o wejście do I ligi między Budowlanymi Gdańsk i OWKS Kraków zakończył się zwycięstwem Budowlanych 2:0 (2:0). Drużyna krakowska przewyższała pod każdym względem przeciwnika i miała okresami przynajmniej przewagę. To

też mecz ten zaliczyć należy dla drużyny gdańskiej jako najsłabszy, a zarazem najsłabszy w bieżącym sezonie. Bramki dla zwycięzców zdobyli: Baskiewicz i Goździk. Najlepszymi w zespole Budowlanych byli: Gruner i Kamzela. W OWKS: Musiał i Durniok.

Sędziował p. Orliński z Katowic. Widzów ok. 20 tysięcy.

Nowi mistrzowie Krakowa w zapasach

Indywidualne mistrzostwa zapasów Krakowa rozegrane wczoraj w sali Włókniarza przyniosły szereg ciekawych walk.

Drużynowo najlepiej prezentował się Włókniarz Kraków, którego zapasnicy zdobyli szereg tytułów mistrzowskich i zajęli kilka dobrych miejsc. Dobrą postawą wyróżnił się również zapasnik Kolejarza Prokocim i Ogniw Mysieniec. Zawiedli zawodnicy Kolejarza Kraków, którzy na skutek braku sali i opieki ze strony rady klubu nie trenują już od półtora roku. Nie stanął na macie mistrz Polski w wadze półciężkiej M. Radon. Mistrzostwa stały pod znakiem dobrych wyników młodzieży, która w niektórych wagach technika dorównuje już starszym, jednak ustępuje im rutyną. Byli mistrz Polski Gibas uległ jednogłośnie na punkty Rychtowi, Rychta stoczył równą walkę z Ziemblińskim wygrywając na punkty. Orzeł uległ doskonałemu technikowi Grosowi. Do najciekawszych walk należały spotkania: Gros z Orłem. Rychty z Ziembliń-

skim, Machaja z Gibasem i Bajorka ze Zmarzem. Ogółem startowało 32 zawodników. W dalszym ciągu daje się zauważyć brak zawodników w wadze ciężkich.

Tytuły mistrzów i wicemistrzów Krakowa na rok 1951 zdobyli:

Waga musza: Swiderski (Wł.).

Michalik (Sp. Błęśnów).

Waga kogucia: Machaj (Wł.).

Gibas (Wł.).

Waga piórkowa: Rychta (Wł.).

Ziembliński (Kol. Prok.).

Waga lekka: o zajęciu miejsc zdecydowała powtórna waga, ponieważ po walkach trzech pierwszych zawodników miało równą ilość punktów. 1. Gastoł (Wł.).

Przedził (Kol. Prok.).

Pamuła (Wł.).

Waga półśrednia: Gross (Wł.).

Orzeł (Kol. Kraków).

Waga średnia: Bajorek (Wł.).

Zmarz (Wł.).

Waga półciężka: Rusek (Wł.).

Barbosa (Ogn. Mysieniec).

Waga ciężka: Krawczyk (Kol. Kr.).

Bogdanowicz (Ogn. Mysieniec).

Sędziowali: Bajorek, Baranowski, Krawczyk, Wójcik, Stronczek, Rusek. Widzów ok. 500

Nie wystarczy prowadzić — trzeba zwycięstwo utrzymać

CWKS prowadził 2:1 i przegrał z Górnikiem 2:3

WARSZAWA (tel. wł.) CWKS, który tak skutecznie grał z ATK ubiegłej niedzieli, w spotkaniu wieczornym nie potrafił wykręcić z siebie łowców i w rezultacie przegrał z radlińskim Górnikiem 2:3 (2:1). Zwycięstwo gości jest na ogół zasłużone, gdyż Górnicy grali bardziej energicznie, szczególnie w końcówce gry, dysponując w tym okresie czasu bardzo dobrą kondycją fizyczną i odpornością psychiczną.

Mimo prowadzenia przez wojskowych w pierwszej połowie meczu, Górnicy po pauzie nie tylko nie załamali się, ale wyrównali i zdobyli na 5 min. przed końcem zawodów bramkę, o zwycięstwie bramkę.

U Górników wyróżnili się: obrońca Budziński, Budny w bramce, środkowy pomocnik Grzegorzewski, oraz napastnicy Krasowska, Szleger i skrzydłowy Wiśniewski. Specjalnie ten ostatni dawał sobie doskonałe radę z twardym obrońcą CWKS-u Korynthem, a bramka zdobyta przez niego w 65 min. z wolnego była swego rodzaju „majstersztykiem”.

Wojskowi mieli pecha, gdyż kilka strzałów Olejnika trafiło

w słupek i poprzeczkę, a sytuacja, w której pośrednio padła trzecia bramka dla Górnika, zaistniała po wadliwym orzeczeniu sędziego, kiedy miał wolnego przeciw CWKS należało podkładać rzut w stronę przeciwną.

U wojskowych słabo zagrał Kokot, Sasładek i Polok. Pozostali nie byli słabymi punktami.

JAK PADŁY BRAMKI

W 15 min. po szybkim ataku CWKS Olejnik otrzymuje piłkę i strzela płasko w lewy róg bramki, a rozbijający Budny dobił piłkę pięścią.

W 31 min. Szleger po dośrodkowaniu Krasowskiej, markującym zatrzymanie podania, strzelił bramkę wyrównującą.

Włóknarz przegrywa w Tarnowie

Ogniwo—Włóknarz 2:1 (2:0)

TARNÓW (tel. wł.) Przy ładnej pogodzie i dobrych warunkach terenowych rozegrany został wczoraj w Tarnowie piłkarski mecz towarzyski pomiędzy Włóknarzem Kraków a Ogniwem Tarnów, który zakończył się zwycięstwem Ognia 2:1 (2:0).

Mecz prowadzony był z miejsca w szybkim tempie. Już pierwsze minuty przyniosły szereg zmiennych sytuacji podbramkowych, między innymi groźny wypad i strzał Parpana, który w pięknym stylu obroniony został przez Pączka.

W 27 min. gospodarze zdobyli pierwszą bramkę z rzutu karnego, egzekwowanego przez Kremskiego. Od tego momentu Włóknarz gra lepiej. Jednak w 34 min. sędzia dyktuje rzut wolny przeciw

drużynie krakowskiej, z którego Barwiński zdobywa drugą bramkę dla gospodarzy.

Po przerwie więcej z gry mieli zawodnicy gości a drużyna Ognia tylko od czasu do czasu przeprowadzała wypad, które likwidowane były przez obronę Włóknarza.

W 37 min. po rzucie rożnym Konopelski zdobył jedyną bramkę dla Włóknarza. W 10 min. później Parpan ma okazję zdobyć drugą bramkę, jednak niecelny strzał idzie w aut. Dalsze minuty nie przynoszą żadnych zmian.

W drużynie Włóknarza, która wystąpiła bez Nowaka i Rybickiego wyróżnili się Parpan i Bożek, natomiast w Ogniwie na wyróżnienie zasługują Pączek i Barwiński. Sędziował doskonale p. Fronczyk z Tarnowa.

W minutę później szybkie akcje odwetowe CWKS kończą się podaniem Szczepańskiego w uliczkę, gdzie piłkę otrzymuje Jezierski i zdobywa prowadzenie 2:1.

Po przerwie mimo przewagi CWKS-u w 65 min. z rzutu wolnego, bitego z linii pola karnego, Wiśniewski wyrównuje.

Na 5 min. przed końcem Szleger wyklada piłkę Sobkowowi, który z 15 m zdobywa decydującą o zwycięstwie bramkę.

Sędzią zawodów p. Selchtera widzeliśmy już nieraz w lepszej formie.

ZS Spójnia—TUL Finlandia 2:2 (2:0)

(Dokończenie ze str. 1.ej) spisał się Bębenek w bramce, który obronił sporo niebezpiecznych strzałów. Poza nim na wyróżnienie zasługują: — pracownicy Milrek, oraz Kotfis, który jednak za często wysuwał się do przodu i stwarzał w ten sposób niebezpieczne sytuacje pod własną bramką. W ataku wyraźnie odbijał od poziomu swych kolegów — Kofin, najgroźniejszy napastnik drużyny krakowskiej.

Po przemówieniach powitalnych i odegraniu Młodzyna rodowółki drużyny stanęły naprzeciw siebie w następujących składach:

T. U. L.: Helskanen, Kolvisto, Lillja, Forstblom, Kala-

valnen, Somberg, Forsa, Salo, Saastamoinen, Hakala, Lahti.

Spójnia: Bębenek, Pępkowski, Parada, Kowara, Kotfis, Milrek, Cybulski, Wędrak, Anioła, Borowiecki, Kofin, (Pietruszczak, Baran).

PRZEBIEG SPOTKANIA:

Po kilku minutach nerwowych, a więc niedokładnych prób, szybkiej konsolidacji drużyna gospodarzy i przeprowadza kilka składnych ataków.

W 10 min. Kofin po dośrodkowaniu Cybulskiego pięknym volem uzyskuje prowadzenie.

Za chwilę Hakala po raz pierwszy zatrudnia Bębenka. Spójnia uzyskuje wyraźną przewagę, lecz strzały jej napastników są niecelne, a dwa uzyskane rzuty z rogu mijają bez rezultatu.

W 15 min. Wędrak w doskonałej pozycji strzela tuż obok celu, a strzał Borowieckiego broni Helskanen.

W 19 min. po akcji całego napadu — Anioła strzela drugą bramkę dla Spójni.

Zdawało się, że goście zjedzą z boiska wysoko pokonani, jednak dalsze akcje gospodarzy rozbijane są już skutecznie przez obronę fińską, a atak gości inicjuje coraz groźniejsze kontrataki.

Dwuokrotnie strzela Lahti Bębenek broni jednak pewnie, a Salo w doskonałej pozycji przestrzeliwuje.

Z kolei pod bramką fińską następuje zamieszanie, ale w lesie nóg piłka nie może trafić do siatki.

W 32 min. Bębenek broni nakrywką w groźnej sytuacji, a riposta Spójni kończy się strzałem Kofina obronionym przez Helskanena.

Wbrew przewidywaniom, po zmianie pół Finlandia przechodzi do zdecydowanej ofensywy.

W 5 min. Lahti wygrywa pojedynek z obrońcą, lecz strzela słabo i Bębenek z łatwością broni. Za chwilę po szybkiej akcji całego ataku fińskiego Lahti strzela tym razem ostro i poprawia wynik na 1:2.

W następnej minucie Forsa ma doskonałą okazję do wyrównania, ale strzela w ręce Bębenka. Strzelają jeszcze Hakala i Saastamoinen, ale także bez powodzenia.

Dopiero w 13 min. podanie Lahti'ego przejmują Salo i celnym strzałem — wyrównują.

Już w następnej minucie w zamieszaniu podbramkowym ośmielnie pada trzecia bramka dla gospodarzy, lecz Lillja wykopuje z linii bramkowej.

Spójnia znowu uzyskuje wyraźną przewagę w polu, ale w sytuacjach podbramkowych napastnicy jej zwlekają ze strzałem i w niekorzystnych się hyperkombinacjach tracą z reguły piłkę.

Mimo dalszej przewagi gospodarzy Lahti ma w 37 min. gry sposobność do uzyskania rozstrzygnięcia, ale w doskonałej pozycji nie trafia w piłkę.

Sędziowali pp.: Bartyzel, na linii — Olewski i Bielecki. Widzów około 7 tys. (AG)

Najbliższe spotkania ligowe

W nadchodzącą niedzielę 28 bm. rozegrane zostaną następujące mecze ligowe:

W Krakowie:
KOL. W-wa—GWARDIA
w Chorzowie:
WŁOKN. Kr.—UNIA
GWARDIA Szcz.—BUD.
w Radlinie:
KOL. Pozn.—GÓRNIK
w Łodzi:
OGNIWO Kr.—WŁOKN.
w Warszawie:
OGNIWO Byt.—CWKS

Dania — Szwecja 3:1 (3:0)

Międzynarodowe spotkanie piłkarskie rozegrane wczoraj pomiędzy Danią a Szwecją przyniosło niespodziewaną porażkę mistrza olimpijskiego Szwecji 1:3 (0:3).

ATK—Keprez. Wojska Polskiego 0:0

Fragment ze środowego meczu piłkarskiego ATK — repr. Wojska Polskiego okręgu krakowskiego. Niebezpieczny moment pod bramką Czechosłowaków. Po lewej Patkolo (Wojsko Polskie) w chwili przejmowania piłki na głowę.

Dr Jan Łankosz

Przetrenowanie

Przetrenowanie, to stan przemęczenia wysiłkiem sportowym — stan niebezpieczny dla sportowca, występujący częściej u sportowców zaawansowanych — niebezpieczny z tego powodu, że prowadzi do poważnego zachwiania formy zawodniczej uzyskanej nieraz systematycznym i długotrwałym treningiem. Dlatego też zagadnienie przetrenowania ma bardzo duże znaczenie praktyczne w sporcie wyczynowym.

Objawy przetrenowania pojawiają się zazwyczaj powoli i podstępnie, nieraz uchwycenie ich przez lekarza a nawet przez samego zawodnika jest trudne. Dolegliwości zwykle w początkowych okresach są nikłe, nietypowe — mogą naśladować codzienne objawy zmęczenia potreningowego.

Skargi na uczucie narastającego zmęczenia, znużenia, ogólnej ociężałości po treningu, która nie ustępuje nawet po kilkudniowym odpoczynku, — dalej uczucie obniżenia ogólnej sprawności i wydolności we wszelkiego rodzaju ćwiczeniach szybkościowych, siłowych, wytrzymałościowych i zręcznościowych oraz zahamowanie poprawy wyników a

nawet wyraźnie ich pogorszenie i niemożność wykonania codziennego treningu, skutek ogólnego zmęczenia — to objawy ogólne.

W początkowych okresach przetrenowania, zawodnik sportowego, że trening mu jakoś nie idzie. Odczuwać zaczyna brak świeżości podczas każdego normalnego wysiłku sportowego. Pod wpływem dużego wysiłku woli może jeszcze na treningu uzyskać swój zwykły wynik, lecz dla osiągnięcia go wkłada niewspółmiernie dużo wysiłku, musi na treningu „żyłować”. Jeśli jednak przetrenowanie trwa, wyniki się zdecydowanie pogarszają i zawodnik zmuszony jest przerwać treningi.

Obok dolegliwości ogólnych, zależnych od stopnia przetrenowania, notujemy cały szereg skarg odnoszących się do poszczególnych układów organizmu. Nie trzeba uzasadniać, że najwięcej dolegliwości będziemy mieli ze strony układów najbardziej obciążanych, jak przede wszystkim układ nerwowy, koordynujący pracę całego ustroju, układu krążenia, ruchu itd.

Układ nerwowy — w początkowych okresach przetre-

nowania mamy przede wszystkim zaburzenia dotyczące układu nerwowego centralnego i układu wegetatywnego.

Pojawia się nieczym nieuświadomiona nadmierna pobudliwość, będąca źródłem wielu kłótni i awantur na boisku, bądź też znaczna apatia, połączone z brakiem zaufania we własne siły. Wyrazem tych zaburzeń będzie zakłócenie współpracy zespołowej. Występuje niechęć do treningu, do udania się na boisko, — wstępną do umiłowanej dotychczas gałęzi sportu. Jeśli nawet zawodnik, pomimo niechęci, kontynuuje trening, to zauważa, że podświadomie zmniejsza nasilenie treningu, że oszukuje sam siebie i otoczenie.

W tym okresie spostrzega się u przetrenowanych wzmożone pocenie się, znaczne rozbicie i uczucie senności, zarówno podczas pracy jak i odpoczynku. Sen nie przynosi oświeżenia. Zawodnik budzi się rozbity i zmęczony. Nie może skupić uwagi, ma uczucie pustki w głowie, niekiedy uczucie lęku.

ISTOTA PRZETRENOWANIA

Dla lepszego zrozumienia zagadnienia przetrenowania w paru słowach przypomnieć należy o istocie treningu sportowego z punktu widzenia lekarskiego. W treningu zawsze biorą udział dwa zasad-

nicze procesy:

1. wykształcenie i rozwinięcie nawyków ruchowych,
2. ogólny trening wszystkich układów organizmu.

Obydwa te procesy łączą się ze sobą ściśle. Chodzi głównie o wyrobienie systematyczności w działalności centralnego systemu nerwowego, która ma prowadzić do wytworzenia ściśle określonej struktury ruchu — jego rytmu, tempa, — przez udoskonalenie przebiegów bodźców nerwowych i ich koordynacji w rozmaitych środkach. Są to czynniki decydujące i nie trudno zrozumieć, że w obrazie przetrenowania na pierwszy plan wysuwają się przede wszystkim — objawy ze strony układu nerwowego — odpowiedzialnego za całość czynności organizmu. Wydaje się, że rozwój zmian występujących przy przetrenowaniu ma duże podobieństwo do mechanizmu powstawania nerwicy. Istota zaburzeń polega na prześlęciwym zbyt wielkim napięciu procesów nerwowych, skutkiem których dochodzi do przejściowego zachwiania optymalnej równowagi procesów pobudzenia i hamowania z przewagą tych ostatnich — co z kolei prowadzi do tego, że zawodnik mimo wypoczynku traci uczucie gotowości i chęć do treningu i wykonuje go w sposób niewłaściwy.

O ile początkowe objawy przetrenowania łatwo wymyka się spod naszej obserwacji

o tyle typowe przetrenowanie okresu trzeciego jest łatwe do rozpoznania. Wyróżniamy w nim nawet kilka odrębnych postaci, zależnie od przewagi objawów ze strony pewnych układów. Mamy więc postać przetrenowania: nerwową, sercową i reumatyczną.

LECZENIE:

Co się tyczy leczenia, to w okresie pierwszym — początkowym, przy właściwym rozpoznaniu, powinno się odpowiednio zmienić trening, — zmniejszając jego intensywność i ograniczając trening szybkościowy. Powrót do równowagi może nastąpić po 2—4 tygodniach. We wszystkich przypadkach należy ściśle indywidualizować.

Przetrenowanie okresu drugiego wymaga 1—2 miesięcznego leczenia.

Trzeci okres przetrenowania wymaga dłuższego leczenia i przerwy w treningu. Wskazany jest wtedy wyjazd na wieś, odbycie wycieczek turystycznych z dala od boisk i sportu wyczynowego. Praktycznie rzecz biorąc zawodnicy w trzecim okresie przetrenowania tracą sezon sportowy i dlatego powinni gruntownie odpocząć, całkowicie przerywając swój trening.

PRZYCZYNY PRZETRENOWANIA I ZAPOBIEGANIE

Jak wspomniano, pierwszym czynnikiem przetrenowania —

Groźna sytuacja pod bramką Spójni

Doskonałą okazję do zdobycia bramki miał maly łącznik TUL — Hakala, który jednak strzelił wprost w ręce rzucającego się mu pod nogi Bębenka.

Droga Nikity Simonjana do tytułu najlepszego napastnika ZSRR.

Było to w jesieni 1945 roku. Młody piłkarz Nikita Simonjan po raz pierwszy grał w ligowej drużynie moskiewskiej „Skrzydła Sowietów”. Nie przyzwyczajony do szybkiego tempa gry, nie potrafił rozsądnie rozdzielić swych sił, a przy tym brak mu było koniecznej zaprawy. Grał źle taktycznie, nie wytrzymał kondycyjnie. Jednakże w jego grze widział się pewne zalety ułatwiające się w dobrej technice i celnych silnych strzałach na bramkę.

Ale, technika jego nie wystarczała, by uniknąć starcia z fizycznie silnymi pomocnikami Sołowiewem czy Koczetkowem, doskonałym zonglującym piłką. Simonjan nie umiał grać ciałem.

Nikita długo obserwował grę najlepszych mistrzów. — Wzorem był dla niego elegancki sposób gry Grzegorza Fiedotowa. Ani jednego niepotrzebnego ruchu, dokładne podania, wysmienita technika, wspaniała taktyka tego znakomitego zawodnika — to były wzory, o których marzył całym sercem młody Nikita Simonjan. Czy dojdzie on kiedyś do takiego poziomu?

Na to pytanie odpowiedział mu główny trener „Skrzydła Sowietów” A. Ch. Dangułow. Długo opowiadał o treningu Fiedotowa, o jego prywatnym życiu, o jego stałej i niezmiennej pracy nad podniesieniem swej formy i żmudnych wytrwałych ćwiczeniach sportowych. Rozmowę swą kończył zwykłym Dangułow, mówiąc: Chcesz grać kładysz tak jak Fiedotow, musisz tak popracować ciężko jak on!

Nikita milczał. Długo myślał o robieniu. W końcu doszedł do wniosku, że musi pilnie i więcej ćwiczyć, prowadzić tak jak Fiedotow i starać się go we wszystkim naśladować.

Nikita trenował wytrwale. Nad wszystkimi radami i wskazówkami trenerów nie przechodził do porządku dziennego, lecz każdą z nich przemyslał i przepracował kilkakrotnie. Słuchał wskazówek starszych graczy, a w grze zaczął myśleć nad każdą akcją. Powoli nabierał pewności w grze i zaczął wchodzić w swe zdolności. Zdawało się, że wszystko idzie dobrze, aż pewnego razu Nikita doznał kontuzji, która zmusiła go do pauzowania i tylko przyglądania się zawodom w charakterze widza.

A był to niespokojny widz. Przechadzał innym na widowni gdy jego koledzy zagrywali źle. No, ale jakże tu nie denerwować się, gdy jego drużyna gra i meczy się, a nie można jej pomóc choćby chociaż się z całego serca.

Tak się złożyło, że losy rzuciły Nikitę w szeregi Spartaka. Z umiarem tej drużyny łączona jest piękna karta historii radzieckiej piłki nożnej. Nowy gracz w spotkaniu z CDSA zagrywał wcale dobrze. Nie kwapił się wprowadzić atakować ciałem rosyjskich obrońców jak to czynili jego

poprzednicy, lecz z jego przemyślnych zagrywań widać było, że Spartak ma mądrego środkowego napastnika.

Nowy gracz manewrował piłką jak żongler, mądrze rozdzielał ją na skrzydła i sprytnie wypuszczał łączników do przodu a gdy należało — strzelał na bramkę. Z meczu na mecz Nikita Simonjan był coraz lepszy i coraz nlebezpieczniejszy dla pomocników i obrońców przeciwnych drużyn. Teraz już najlepsi pomocnicy nie lekceważyli młodego Nikity. Pilnie obserwowali jego każde poruszenie na boisku, a jego wizyty na polu karnym kończyły się zwykle strzeleniem bramki. Aczkolwiek zwykle łatwo „obgrzewać” pomocników innych drużyn, ciężko mu przyszło wygrać pojedynek z świetnym środkowym pomocnikiem CDSA, Anatolem Baczmałkinem.

Stoper drużyny wojskowych grał „chyttrze”, doskonale taktycznie i nie pozwalał się wyłagać do przodu. Spokojnie pozostawiał środkowego napastnika Nikitę innym a sam trzymał się w tyle, wkraczając dopiero w krytycznym momencie, gdy Nikita miał przygotowaną piłkę do strzału.

Jednakże ubiegłej wiosny w półfinałowym spotkaniu o puchar ZSRR, Nikita Simonjan zdołał przejść i tę ostatnią zapórę jaką stanowił świetny Baczmałkin. Było to prawdziwe zwycięstwo Nikity, lecz nie tylko jego samego a także i całego kolektywu Spartaka. Nikita sam strzelił dwie bramki, trzeci zdobył Mikołaj Dementjew.

„Nasz Nikita” — tak nazywają go koledzy Spartakowcy.

Kapitan drużyny Spartaka W. Sokolow i trener Tomakow, stawiają młodego Nikitę

za wzór innym. Jego pilny trening, chęć nauczania się czegoś więcej, jego skromność i branie przykładu od starszych, więcej doświadczonych kolegów — przyniosły mu w końcu sukces w postaci tytułu najlepszego radzieckiego środkowego napastnika. — Nikita jest nie tylko dobrym piłkarzem, lecz i dobrym kolegą, graczem, uprzejmym i dla przeciwnika.

W spotkaniu Spartak—Dynamo, w zeszłorocznym finale o puchar ZSRR, Nikita Simonjan miał wysmienitą okazję do strzelenia bramki. Biegając z piłką obok blokującego go obrońcy Dynama, — już miał oddać strzał na bramkę, gdy nagle zobaczył tuż przed nogami rzucającego się bramkarza Dynama — Sanażę.

Moment zawahania się: albo strzelić bramkę, lecz mogąc przy tym kopnąć w głowę bramkarza, albo...

Nikita Simonjan zrezygnował z sukcesu i przeskoczył leżącemu bramkarza. Burza oklasków na widowni była wyrażającą nagrodą dla Nikity. Widownia widziała dobrze sytuację i zrozumiała wahanie Nikity.

Gra dobiegała końca, gdy piłkę znowu otrzymał Simonjan. Minął stopera, zbliżył się do bramki i w chwili gdy Sanaża wypreżył się i znowu runął całym ciałem mu pod nogi, — Nikita lekkim ruchem buta podał piłkę koledze na prawej stronie Terentjewowi, który już łatwo zdobył zwycięską bramkę.

Zwycięzcy przebiegli wokół stadionu z pełnymi narami kwiatów. Widownia huczała od okrzyków i skandowała nazwiska poszczególnych zawodników. Najczęściej jednak powtarzało się nazwisko Nikity Simonjana.

C. R.

Kto miał rację? (Echa meczu Węgry-CSR 2:1)

Jak wiadomo Węgry wygrali ostatnie spotkanie z CSR 2:1. Sędzią tego spotkania był Polak, p. Fronczyk z Tarnowa. Jedno z krajowych piśm sportowych w recenzji z tego meczu podało, że:

„60 minuta — to najbardziej krytyczny moment zawodów. Wtedy to właśnie sędzia Fronczyk popełnił kolejno trzy kapitalne błędy. Najpierw przeoczenie fauli w rejonie pola karnego a następnie, kiedy najpierw zarządził grę od środka po bramce zdobytej przez Peska, aby w parę chwil potem uwzględnić reklamację Węgrów i odgrywać spalony”.

Notatka ta nie była by czymś dziwnym, bo i pomyłki sędziowskie zdarzyć się mogą nawet na międzynarodowym meczu, gdyby nie wypowiedź sędziego Fronczyka oraz prasy czechosłowackiej.

Sędzia Fronczyk wyjaśnił nam mianowicie, jak się rzecz miała. Otóż wedle jego słów — lewoskrzydłowy CSR podał piłkę łącznikowi Peskowi, który stał na spalonym. Sędzia Fronczyk będąc jednak jeszcze daleko w tyle, albowiem sytuacja zmieniła się błyskawicznie — nie był pewny, czy Pesek był na spalonym, spojrzał więc na sędziego liniowego Czechosłowaka Macko, który zasymulizował mu chorągięwką „spalony”. Fronczyk gwizdnął, lecz w tym samym momencie Pesek zdobył bramkę dla CSR. Na natychmiastową reklamację Węgrów, Fronczyk podszedł do liniowego, który mu „spalonego” potwierdził, na co sędzia główny zarządził rzut wolny.

— Nie jest prawdą — mówił sędzia Fronczyk, że zarządziłem rozpoczęcie gry od środka, gdyż piłka w ogóle na środku się nie znalazła.

Słowa sędziego Fronczyka

potwierdza gazeta czechosłowacka „Pondelnik” Nr. 40 z 15.10., która pisze, iż sędzia Fronczyk odgrywał bramkę, jednak na reklamację Węgrów, spytał sędziego liniowego, a ten stwierdził iż „spalony” był.

Naszemu zdaniem sędzia Fronczyk nie popełnił błędów, tym bardziej, iż miejscowy czechosłowacki sędzia sygnalizował mu „spalonego” i stwierdził to później na zapytanie Fronczyka. Że jednak w tym samym ułamku sekundy bramka padła, to już przypadek.

Dwa do jednego czy dwie do jednej?

Utarło się od wielu lat, że na zapytanie o stosunek wyniku meczu piłkarskiego, każdy odpowie:

— Wygraliśmy dwa jeden. (lub dwa do jednego)...

Podając te cyfry, mamy na myśli ilość zdobytych goli w danym spotkaniu.

Dlatego określenie: „dwa jeden”, odnoszące się do ilości zdobytych goli jest prawidłowe i na miejscu.

Jednakże staramy się w języku polskim używać jak najrzadziej obcych określeń fachowych, zastępując słowa: goal — bramka, corner — rzutem rożnym, ofsajd — spalonym, match lub mecz — zawodami lub spotkaniami itp.

Należałoby więc w konsekwencji reform, języka sportowego używać nadal określenia „bramka” przy podawaniu wyników spotkań piłkarskich i zamiast mówić: „wygraliśmy trzy jeden, względnie trzy do jednego”, używać poprawnej formy: „wygraliśmy trzy do jednej”. To określenie odnosi się bowiem do ilości zdobytych w danym meczu bramek, a nie goli.

Z meczu ATK-Repres. WP. w Krakowie

W ubiegłym tygodniu gościła w Krakowie piłkarska i hokejska reprezentacja ATK (Praga), która zmierzyła się z reprezentacją Wojska Polskiego Okr. Krak.

Mecz ten zakończył się wynikiem bezbramkowym, w boisku zwyciężyli Polacy 16:4.

Zamieszczone zdjęcie z meczu piłkarskiego przedstawia bramkarza gości Benedikta oraz bramkarza krakowskiego Jurawicza w akcji, powitanie gości przez of. Bełczewskiego, oraz Wierka (Wojsko Polskie) w momencie oddawania strzału na bramkę ATK.

OKRUCHY

Długo ciągnęły się prace remontowe w jedynej nadającej się w Krakowie do rozgrywek zawodów koszykówek w sali WKKF. Przez kilka miesięcy koszykarze krakowscy pozbawieni byli możliwości trenowania, co w znacznym stopniu wpłynęło — w ujemnym kierunku — na ich przygotowanie do bieżącego sezonu. Dotknęło to zarówno zawodników z klasy miejskiej — jak również krakowskich ligowców z Gwardii i Ogniva, których wpuszczono na salę dosłownie na kilka dni przed terminem pierwszych spotkań ligowych.

Czekaliśmy wprawdzie długo — westchnięci krakowscy koszykarze — ale za to mamy obecnie nowy parkiet, sala jest świeżo wymalowana i błyszcząca czystością. Radość jednak trwała krótko. Niemal pierwsze już zagrywki na meczu Ognivo—Kolejarz Warszawa nasunęły uwagi, że podłoga sali nadaje się wprawdzie do rozgrywania zawodów koszykówek — ale znacznie lepiej można by użyć ją jako ślizgawki. Wszystkie szybkie akcje obu drużyn kończyły się upadkami zawodników, którzy nie mogli utrzymać równowagi na śliskiej podłodze, wyrwali się, często dotkliwie się tłukąc.

Oczywiście ten stan rzeczy musi niezwłocznie ulec zmianie. Gospodarze sali, którzy — zresztą słusznie — zwracają wiele uwagi, by wchodzący na salę posiadali pantofle z odpowiednimi, niebrudzącymi podszewkami — winni zdać sobie sprawę, że gra na tak śliskiej podłodze stanowi poważne niebezpieczeństwo dla zawodników i może spowodować poważne kontuzje, nie mówiąc już o tym, że cierpi na tym i poziom zawodów.

Sprawa zmiany stanu powierzchni parkietu sali WKKF to rzecz, którą naprawić można szybko i prostymi sposobami. Niewątpliwie więc, z podanych wyżej faktów WKKF potrafi wyciągnąć właściwe wnioski i w trosce o bezpieczeństwo zawodników w najkrótszym terminie postara się naprawić popełnione błędy.

(Obywatel)

Na szerokim świecie

Dalsze spotkania hokejowe o mistrzostwo NRD przyniosły następujące rozstrzygnięcia: BSG Fortschritt Crimmitschau—BSG Einheit Dresden-Sued 11:1 (3:0, 4:1, 4:0). Chemie Weiswasser—Einheit Berliner Baer 18:1 (5:0, 8:0, 5:1).

W rozegranych ostatnio spotkaniach piłkarskich lig włoskiej lider tabeli Internazionali przegrał niespodziewanie z Napoli 0:1, oddając tym samym prowadzenie Juventusowi, który pokonał Triestine — 3:0. Pozostałe wyniki były następujące:

Bologna — Atalanta 2:1, Fiorentina — Udinese 3:3, Lazio — Lucchese 3:0, Pro Patria — Legnano 2:1, Milan — Sampdoria 2:1, Palermo — Como 4:1, Spal — Novara 2:1, Torino — Padova 4:1.

Nowy lider Juventus ma na swym koncie 11 pkt. Druga w tabeli drużyna Milan legitymuje się tą samą ilością punktów lecz gorszym stosunkiem bramek.

Na zawodach lekkoatletycznych w Budapeszcie miotaczka węgierska Fehér pobiła swój własny rekord w rzucie kulą, uzyskując 12,70 m. Stary rekord wynosił 12,38 m.

Do finału o puchar Norwegii zakwalifikowały się drużyny Asker i Sarpsborg. Asker pokonał w półfinale Vaalerenga 1:0, a Sarpsborg Frigg — 2:0.

Międzynarodowe spotkanie motorowe Praga—Budapeszt, rozegrane w Pradze w ub. niedzielę, zakończyło się zwycięstwem Pragi. Najlepszym zawodnikiem był Czechosłowak inż. Roszak, zdobywca najwięcej punktów.

Piłkarska jedenastka pierwszoligowej drużyny Turbine Halle (NRD) bawiła ostatnio w Hamburgu, przegrywając z tamtejszym HSV po pięknej grze 1:3 (0:2). Mimo porażki piłkarze z NRD swą piękną grą zyskali sobie sympatię u hamburskiej publiczności.

Liga angielska zmienia statnio stale lidera. Prowadząca ostatnio w tabeli drużyna Bolton Wanderers przegrała niespodziewanie z Wolverhampton Wanderers 1:5, oddając prowadzenie Manchester United, która pokonała niedawnego przodownika tabeli Aston Villa 5:2. Na drugie miejsce wyszła nieoczekiwanie drużyna Charlton Athletics wygrywając z Blackpool 2:1.

Długodystansowiec szwedzki Albertsson pobił rekord krajowy w biegu na 10.000 m, uzyskując czas 29:46,0. Jest to czwarty wynik na świecie po Zatopku (29:02,6), Heino i Schade.

Dwie pierwszoligowe drużyny piłkarskie Austrii Floridsdorfer AC i FC Wien wyjechały do Francji dla rozegrania kilku spotkań towarzyskich. FAC zremisował w pierwszym spotkaniu z drużyną pierwszej ligi francuskiej Le Havre 0:0, a FC Wien przegrał z Charleroi 1:3.

Rumunscy lekkoatleci pobili ostatnio dwa rekordy krajowe. Ion Wiesenmeyer uzyskał w skoku w dal 722 cm, a Dragomir Samfir w oszczepie 62,80 m. Poprzedni rekord w rzucie oszczepem ustanowiony był dwanaście lat temu. Uzyskanie tych rekordów Rumunii ostatnio dwa ustanowione przed wojną.

W lidze szwedzkiej rozegrano ostatnio spotkanie pomiędzy dwoma najpotężniejszymi kandydatami do tytułu mistrzowskiego Malmoe FF i IFK Norrköping. Mecz zakończył się wynikiem nierozstrzygniętym 1:1, na skutek czego sytuacja w czółowie jest nadal niewyjaśniona. Skończyła z tego trzecia w tabeli drużyna IFK Goeteborg, która pokonała Atvidabarg 1:0, zmniejszając różnicę punktową od lidera Norrköping do 4 punktów.

Pozostałe wyniki: Elfsborg Boras — Haelsingborg 3:3, Dagerfors — Örebro 3:0, Gals Goeteborg — Jonkoping 4:1, Djurgarden — Raan 2:0.